

1921-10-27

þÿ š Å À Á ¹ ± ° ì Â | Í » ± ¾ - ± Á . 7 6 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10236>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

τῇ 27ῃ Ὀκτωβρίου 1921.

ἐγκατέστησε τὸν στρατὸν, ἐλάβμβανεν
ὅπου ἔκειτο τοῦ ἀλεκλήρου καὶ πλήρη
χειμερινὴν διαμονήν. Καὶ διέτασεν
ἐνθὺς ἀμέσως ἐγκαταστάσιν τοῦτον
ὥστε ὁ στρατὸς νὰ περᾶσθαι ἐκεῖ ἀλε-
κλήρων τὸν χειμῶνα, τὸν ὁποῖον πα-
λαι αἱ καίριαι προβλέψεις προέλεγαν
ὡς βαρύν.

Δὲν ὑπάρχει μαρτύρετος ἰσχυρ-
σμός ἀπὸ τῶν ἰσχυρισμῶν διὰ τὸ εὐε-
ρον περὶ μίας Μεϊζονος· Ἐλλάδος
ἐπὶ τῇ περὶ τῆς ἀπολυτρώσεως ἐλ-
κυστήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἶνε ἀφαιρε-
τῆς τελευταίας δεκαετίας. Δὲν ὑπάρ-
χει Ἑλληνὶ ποιημένους ἐπὶ τῶν ε-
κείνων, εἰτε ἐδῶ, εἰτε ἐν τῇ Παλαιᾷ
Ἑλλάδι, ὅστις δὲν ἐγεννήθη μὲ
ζῆναιον τοῦτο. Εἶνε τὸ ἐρρωτέρον πα-
τὸς ἄλλου οἰκονομικοῦ ἢ ὑποτελοῦ
συμφορῶν. Εἰς ὅλον δὲ τὸ εὐνε-
ροῦτο περὶ ἐλευθερίας Ἑλλᾶδος, ο-
δέποτε ἐχώρησεν ἡ ἐλαχίστη σκέψις
ἱμπεριαλισμοῦ. Οἱ Ἑλληνες δὲν ἔ-
λου νὰ ἄρξουν ἔξωθεν λαὸν. Ἐλ-
μόνον νὰ εἶνε αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐλε-
θεροί.

ΣΜΥΡΝΗ, Ὀκτώβριος. —Θὰ ἦν
νατο καλεῖς, σκιαγραφοῦν τὴν ὁ-
σινὴν ἐν τῇ μετόπῃ καταστάσει.
ἰσχυρισθῇ δὲ ἐπανήλθομεν εἰς τὴν
παλαιότητα ἐποχῇ, καθ' ἣν ὁ
θρὸς ἀναμένει τὴν ἑλληνοκτῆ-
ν θεον, ὥρῳσαν δὲ ἐν στασιμότητι.
μὴ μόνον διαφορὰν: δὲ ἐν τῇ
—πρὸ τοῦ Ἰουνοῦ—ἐπιχειρεῖ
δρομὰς εἰς τὰ μετόπισθεν καὶ ὥρ-
ναι τὰς συμφορὰς τοῦ, ὅπως
τε αὐτὰς ἐνεργεῖ. Καὶ διότι δὲν
εἰς θεόν, ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς
κρινόμενης, καὶ διότι δὲν δύναται
λόγῳ τῶν μέτρων τὰ ὅποια ἔχου-
ληφθῇ.

Ἄνυτερος ἀξιοματικὸς τοῦ Ἐπι-
λεῖου τῆς Στρατιάς, ἐπανελθὼν μ
αὐτῆς πρὸ ἡμερῶν, ἀνέντιμω
πάσῃ λεπτομερεῖ τὴν κατὰστα
τικὴν κρατεὶ σήμερον ἔξω μετὰ
συνεμβίῃ τῆς τελευταίας κατὰ
Ἀριὸν Καρχησιόσρ ἐπίδοσος. Ἡ
ἐπὶ τὴν βάσει τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν
πληροφωρίων ἐκτεινομένων ἐφ' ἑλ
τῶν ἀπέφωσεν τῆς σήμερινῆς θέσε
τῶν πραγμάτων, παρέχουσαν κατωτέ
την εἰκόνα αὐτῆς—δύι ἐπετελεία
κατὰ τὰ δύο τελευταία δεκαῖ ἡμέρα
λῆξαντος μηνός, ὅσα διέρρευσαν
ἡς ἡ Στρατιὰ ἐφάσαν ἐῖς τὴν γρο
μήν, ἥν κατέχει σήμερον.

* *

Ἀφθονία—πορτία ἐλόκληρα συνεχ
ήμερῶν—ἐχρηματικῶς ὀλίκοι διαστ
ρέντος καθ' ὅλους τοὺς τομεῖς τ
μετώπου, ἐχρησιμοποίηθ' ἂν πᾶ
σπουδῇ. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ἐπὶ τῇ
κτῆς γραμμῇ ἐχρησώσεω, ἐπιτελε
τέλεχθαιτος ὅπ' αὐτῶν τῶν ἐπιτελε
χῶν τῶν Μεραρχίων, μετὰ τῶν
χηγῶν πυροβολικῶς καὶ μηχανικῶ
αὐτῶν, ἐνηργήθῃ βαθεῖα χαράκι
τῶν ἐδάφους ἢ ὅπλα ἐκάλυψθ' ὅ
πικνῶν καὶ ἰσχυρῶν δικτύων συρμα
πλεγμάτων καὶ πασσάλων.

Ἡ δ' οὐρώσις καθυστερήσασα ἐ-
τετραήμερον, λόγῳ τῆς ἀπαρχο-
σεως τοῦ στρατοῦ μετὰ τὴν τελευ-
ταίαν μάχην τοῦ Ἀφιδὸν Καραχι-
σάρ, ἐπ' αὐτῆς ἐκινετο εὐθὺς ἁμέως,
βλῆναι τῆς ἐκτάσεως, ὥστε δύναται
να ληθῇ εἰς αὐτὴν εὐρίσκεται νῦν
τῇ τελειοῦσθαι.

Αἱ κύρια οὐσώδεις γραμμαὶ, πε-
ριτμηθεῖσαι εἰς τὴν ἐπιποσειν, π-
κινούταις ἤδη, μοινοῦνται θὰ ἡδύναν-
ται να θεωρηθῶν ἐπαρκεῖς. Ὡς
μέτωπον τῆς Ἑλληνικῆς Στρατιάς,
χυρβὸν καὶ ἀδιάρρηκτον, λόγῳ τ-
ἀριστοῦ ἡθικοῦ τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς
κατόστη τώρα καὶ τεχνικῶς ἀπρό-
βλητον ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις π-
σείρεται οὕτω εἰς ἐντελὴ ἀδυναμί-
διαρρήξεως αὐτοῦ, ὅσῳ καὶ ὅπῳ μ-
κροτέρων δυνάμεων καλυπτομένου.

Παραλλήλως θλῶς, συντελεῖται ἐν
εἰδικῶν συνεργείων, ἡ ὀργάνωσις τῆς
χειμερινῆς συναρπάσεως.

Τὸ Στρατηγεῖον, ἐγκαίσιπτόν ἐπ-

προβλέψας, εϊκόνα ανυεργετα, ὠρε-
σαν χειμερὶνὰ ὑπόστεγα, ἐν πολλοῖς
ὀπείγῃ, μὲ κάλλιστα σκέπαστρα,
οὕτως ὥστε καὶ πεφυλάσσονται οἱ
στρατιῶται τῶσαν ἀπὸ τῆς βροχῆς,
ἔσον καὶ ἀπὸ τῆς χιόνος. Διότερ' ἦδη
αἱ κορυφαὶ τῶν Μικρασιατικῶν βουν-
ῶν ἐκαλύφθησαν. ἔλαι καὶ αἱ νόκτες
εἶναι ψυχρόταται. Ἐγγύς, ἄλλως τε
τοῦ μετώπου, μικτὰ ἐπιστάθμια, πα-
ρέχουσαι ἐλευθέρην ἀναλαγὴν τῶν
εἰς τὰ χαράκιματα εὐρισκόμενων
οὕτως ὥστε τὸ βάρος τῆς προουρήσεως
αὐτῶν καὶ κατανέμεται ἐν πληρεῖ ἀ-
ναλογία.

'Αλλ' ἡ ἀσφάλεια τῆς γραμμῆς
 τοῦ μετόπισθ ἡμῶν εἰν ἐπὶ μάλλινον
 λαχρυρότερον λόγῳ τοῦ ἐπὶ ἐπὶ πόλεμιν
 καὶ τοιούτους τοῦ ἐχθροῦ μόνον τὰ δύ-
 ἄκρια τῆς παρατάξιός μας δύνανται
 να χρησιμοποιήσουσιν. Ἡ πρὸ αὐτοῦ χώ-
 ρα, εἰς βάθος ἐκατὸν χιλιόμετρον
 ἀπορροῶν ἐντέλειαν καταστάσει, ὅθεν
 οὐρῶνται ἐν εἰδος ἀποκλεισμοῦ δι-
 τὸν ἐχθρόν. Καὶ οὕτω, πρὸ τοῦ με-
 τώπισθ καὶ ὑπερχῶν πάντοτε ἀναγκα-
 σίως ἡμεῖς. Οἱ τοιούτοι τὸ 'Αφρὶ-
 Καρὰ χιτισμὸν καὶ τοῦ 'Εσκήν Σελή-
 εινε οἱ μόνον καθ' ὧν θὰ ἡδύναται
 να ἐπιχειρήσῃ ὁ ἐχθρὸς.

Ἄλλα, πότε ;
 Ἐγὼ δὸν πάσχειται ὁ καιρὸς δι-
 νόν Κεραλαινὸν στρατὸν, ἀντιφασχί-
 τῶν καρικῶν ὄρων καὶ μὴ ὑπολογί-
 ζομένης ποσᾶς τῆς φθορᾶς ἣν ὀπ-
 σίτην ἤδη, καὶ ἣν δὴ ὑφίσταται ἐπὶ
 πᾶσάν τὴν ἀπολείπειν, ἣ κατὰ τὴν
 δὸν αὐτὸν τοῖον ἐπιχειρήσεως καθ-
 ἵσταται δυσχεροτέρα, ἀν μὴ ἀδύνα-
 τος. Διὸς οὖν ἤδη, λόγῳ τῆς σημα-
 ντικῆς αὐτοῦ οὗτοι τομῆς ἀπορροῶνται
 ἰσχυρότερον καὶ μονιμώτερον καὶ
 λατρεῖν δὲ αἰροῦνται ἀπολύτως πᾶσα
 πιθανότητα ἐπιτυχίας ὑπὸ τῶν ἐ-
 θρω. Γενικῶς αὖ ὁχυρωτικὰ ἔργα
 αὐτὰ ἐξυρροῦνται πρὸς τὸ τέλει κα-

Ἡ Στρατιά τοῦ ἐτέρου, συμπλη-
ρούσα τὴν προπαρασκευὴν αὐτῇ
ἐπείσθησε τὴν προσοχὴν αὐτῆς καὶ
ἐπὶ ἐτέρου μέγαντες ἡμῶς τὴν στρα-
τιωτικὴν ἡμῶς κατὰστάσεως τοῦ ἐ-
τέρου γειτονίας πρὸς τὴν Ἰταλικὴν
Ζώνην. Εἶχε σημεῖον ἐσχάτως, ἐ-
μῶς αὐτῆς διαρκὴς τουρκικὴν συμ-
φοριῶν, αἱ ἐποταὶ προέβαιον εἰς τὴν
περιοχὴν κατὰ τῆς ἀντιδρομικῆς
γαιήμας—εἰς τὸ τμήμα Φαλδελερ-
αῖς—Οὐσσάκ Τουλού Μπουναρ—ἐπὶ
στρέφοντες μετ' αὐτάς, εἰς τὰ ὄρη
τῆμα τῶν. Ἡ δὲ ὁχύρωσις τοῦ μετώπου
ἦδη, ἐπέτρεπε τὴν νοτίαν τὴν κέν-
τρων τούτων ἀποστολὴν στρατῶν, ὅ-
τιως ὅστε ἐπετεύχθη καὶ ἡ πλήρη
καλύψις τῶν πρὸς τὴν Ἰταλικὴν
Ζώνην συνόρων μας. Καὶ ἡ ὁψί-
μῶν κατεχομένη Μικρασιατικὴ χώρα
περιβάλλεται πανταχόθεν ὑπὸ πλῆ-
ρους φρουρῶν.

Μολονόντι παρήλθε διάστημα πλεοναποχωνήσας τοις Σαγγαρίον κατέστρεψε την σιδηροδρομικήν γραμμήν Ἰγκύρας, οὐδεμίαν μέχρι τοῦ ἐσημειωθῆ ἔργασία πρὸς ἐπισκευήν αὐτῆς ἐκ μέρους τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ἐνθὺς τοῦτο ἀποδεικνύει πόσον τεχνικῶς ἄριτον ὑπῆρξε τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς, πιστοποιεῖ ἀπ' ἐτέροισιν διὰ τὴν ἐχθρὸν ἀπαγορεύεται καὶ τέλος ἡ ἀπὸ τῆς καταβύθισης ἐκεῖ ἐν τῇ ἀνάληψι ἐπιχειρήσεως. Σημεῖον πτότε ἐξ ἄλλου διὰ τὴν ἡδὴ μὴ ἐγγίστιν τοῦ χειμῶνος καθίσταται καὶ τέλος ἀμυβρολὸν ἐὰν δὲ εἶνε δυνατὴ ἡ ἐναρξίς ἐπισκευῆς διαρκοντίο αὐτοῦ.

Ὁ στρατὸς ἀναλαβὼν ἐκ τῶν κώπων καὶ τῶν στερίσματος τῆς πρὸς τὸν Σαγγάριον ἐκστρατείας, εὐρίσκει τῶρα μὴ ἀκμαῖον τὸ ἡθικόν του καὶ ὑπερχον φρόνημα. Καὶ εἰς θλαστικὰς καταπολήσεις ὁ σῆμαρ ἐδραμεῖ περὶ κανεὶς τὴν στερεάν θέλησιν τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς ὅπως κρατήσῃ τὴν γραμμὴν, εἰς τὴν ὅπλατα ἐλάττω, διόσον—δουονήσας—χρόνον ἀπαιτήσῃ ἡ ἵατρις.

* * *

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἦτο ἕως
τώρα γνωστὸς ὡς ἐνας μεγάλος ἑλ-
λην. διαπράξης στρατηγῶν, δεξιότητος
διπλωματίας καὶ ἀξέβηκρης πολιτικῆς.
Ἦτο ἀκόμη γνωστὸς ὡς ὁ δημοκρατι-
κώτερος τῶν Βασιλέων, καὶ ὡς ὁ ἐμ-
ονος μεταβῆναι τὸν Ἑσπεμμένον, ὅστις
εἶχε καὶ τὸ σθένος καὶ τὴν βεβαιό-
τητα καὶ τὴν ζήτῃαν τὸν ὄρνειν τοῦ διὰ
δημοψήφισματος καὶ καὶ τὸν ἀνακτῆ-
ναι διὰ τῆς κοινῆς θελήσεως τοῦ ἑλ-
ληνικοῦ λαοῦ.

Ἄλλ' ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων
ἀπεδείχθη τώρα καὶ πρώτης τάξεως
χρηστικὸς τῆς γραφίδος, διὰ τοῦ θαυ-
μασίου ἀρθροῦ, τοῦ ὁποῖον προσέθερεν
εἰς τὸ «Χερστὸ Μάγκασιν» ἐπου ἐξ-
έθεσεν ἐν πάσῃ ἀπότητι, ἀλλὰ καὶ
μὲ ἑξαιρετικὴν πειστικότητα τὴν ἀ-
ποφιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, χάριν
τοῦ ἀμερικανικοῦ κοινού.

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐγγλυσεν ὡς "Ἕλληνας πατέρας, ὡς ἑνὶ στρατιῶτι, ὡς ἄνθρωπος, τὸ ἐπὶ τοῦ ἡ-
ῃ-ἐκκληρίαν ἀμύλλαι πρὸς τὴν
πρακτικότητα, ἥτις τὸ διακρίνει. Του-
τοῦτο τὸν λαβάνων ὑπ' ἑφεί του
ἐπὶ ἐμπελ εἰς κοινόν, τὸ ἐπὶ τοῦ προ-
καταβάνων εἰς ἐχθρικὴν προπαγάνδα,
ὁ Κωνσταντῖνος, χωρὶς νὰ δέλξ νὰ
καθῇ εἰς λεπτομερεῖας κουραστικὰς,
εἶπεν ἀπλῶς:

Ἡ Μ. Ἀσία Ἑλληνική.
Εἰς τὴν Ἀμερικὴν λέγετε: «Αἱ τοὶ αὐτοὶ καταγραμμένοι Ἕλληνες ἀρχίζον πάλιν νέον πόλεμον, καθ' ὃν ἀκρίβως σιτημὴν ἔκδοσαν εἰρήνευσεν ἐπὶ τέλος». Ἀλλὰ δὲν βλέπετε ὅτι ζημιώεσθαι ὄλλοιεν μὲν τὸν ἰσχυρὸν καὶ ἐπαναστατικὸν πόλεμον, ὁ ὅποιος μάστιχα ὄλλοιεν μόνον ἐλευθερίας ἀπέρριπτον, δέδεσθε δὲ νὰ συνοδεύητε ὑπὸ τοῦ πόλεμου τοῦ 1812 πρὸς συμπαύσιν τοῦ ἔργου διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν;

Ἐν Ἀμερικῇ δύνασθε νῦν λέγεται, ὡς λοχουρίζονται τινες ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῇ, χερσὶν τῆς ἑποίας πολιορκούμεν, δὲν εἰν ἑλληνική. Ὑψίστη θεὸ! Δὲν εἰν ἑλληνική; Ἀλλ' ὁ Ὅμηρος ἐγεννήθη ἐδῶ! Εἰς τὰς ῥάχεις δὲ ταύτας ἐβίβη τὸ πρῶτον ἡ Ἰλιάς! Ἐὰν δὲν πιστεύετε ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῇ εἰν ἑλληνική, ἀναγνώσατε τὴν πρὸς Ἑρμούλου ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου.

Ἡ Παλλὰς Ἰονήθη δὲ διενεργήσῃ δημοψήφισμα εἰς τὴν Ἀλυσταίαν καὶ Λαερταίαν. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τὰ ἡνδονάκια ἐξ ἰσοῦ λογιζώ ναρνηθῆμεν καὶ ἡμεῖς τὴν διενεργεῖν ἐκ δημοψηφισματος ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπράξαμεν. Παρεβύθημεν τὸ γίγναι δημοψήφισμα καὶ διατὰ πρόμαθον γινώσκωσι θὰ διενεργήσωμεν τοιοῦτον καὶ τότε θὰ ἴσῃτε ἐν τῇ χώρᾳ εἰν πρόμαθι ἑλληνική.

Οἱ Ἕλληνας θὰ ἐλευθε-
ρωθοῦν.
Τὸ μέλλον αὐτὸ τῆς Ἑλλάδος ἔαρ-

τάται ἀπολύτως ἐκ τῆς ὀριστικῆς λύσεως τῆς ἐλησθεύσης τουρκικῆς ὑποθέσεως καὶ ἐξ αὐτῆς ἄλλου. Ὁ «Ἑλληνας» ὀλοκαθρῶν τῆς «Ἑλλάδος» δέον νὰ ἐλευθερωθῶν δάττον ἢ βρῆαιον καὶ διὰ ἐλευθερωθῶν. Δὲν πολέμησαν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπὶ ἓνα αἶμα εἰς μάτην. Ἡ Ἑλλάς εἶνε δημοκρατικὴ, φέρουσα τὸ πνεῦμα τοῦ δικαίου πολιτισμοῦ. Ἡ Τουρκία εἶνε ἐρείτου τοῦ Μεσσηνίου.

Ἐχέτε ὅτ' ὅψιν ὅτι ἐντός μιᾶς ἐκατοσταετηρίας ἡ «Ἑλλάς» ἠδὲξῃ ἀπὸ τοῦ μικροῦ ἐταίρου ἐλευθερώσας Κράτους τὸν 15,000 τετραγωνικῶν μιλίων καὶ τὸν 700,000 ψυχῶν κατὰ τὸ 1828, μέχρι νὰ περιλάβῃ τὴν Θεσσαλίαν, τὰ Ἰονίους Ἠῆσους τὴν Μακεδονίαν, τὰς Ἠῆσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, τὴν Κρήτην, τὴν Θράκην, τὰ Δωδεκανήσια—καὶ τότε τὴν Σμύρνην. Ἡ αὐτὴς αὐτὴ ἐπὶ τὴν τελευταίαν δι' ὑπερανθρώπων θυσιῶν καὶ ἀτελείωτον πόλεμον ἐκ μέρους ὀλοκαθρῶν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, πνευμένη ὑπὸ μιᾶς καὶ μόνῃς οἰκίωσας, τῆς τελείας ἀπολυτρώσεως τῆς «Ἑλλάδος». Τὸ πνεῦμα τοῦ ἐλληνισμοῦ εἶνε καὶ τὸ ὅποτον πρέπει νὰ ληφθῇ ὅτ' ὅψιν.

Μετὰ ἑπτὰ πολέμους...

«Εἴς θ' ὧν τῶν κεφαλῶν τῆς στορίας ἐκεῖνον, ὅπερ περισσύτερον πάντος ἄλλου κατασχέει τὸν χριστιανικὸν κόσμον τῆς Δύσεως, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν διαφάνων αὐτοῦ κυβερνήσεως σχετικῶς μετὰ τὴν εἰσόδον τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας εἰς τὴν Ἑυρώπην καὶ μετὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς παραμονῆς τῆς ἐκεῖ.»

Καὶ ἐξηκολούθησε:

Ποῖος ὑποθέτετε εἶπεν αὐτὰ;

«Ὁ Γλάστων πρὸ 45 ἐτῶν. Ἐκτότε ἔγιναν ἐπὶ πλείους ἐναντίον τοῦ Τοῦρκου. Καὶ ἕως τοῦ Τοῦρκου εἰν ἀκόμη εἰς τὴν Ἑυρώπην, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἡ Ἁγία Σοφία εἶνε ἀκόμη τουρκικὸν τζαμίον. Μόνον οἱ ἑλληνικοὶ στρατῆρες κρατεῖ τὸ μερὸν τῶν Τοῦρκων δολοφονοῦν τὴν ἀκτὴν τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.»

Νηπτά ελευθερίαν 25 Φεβ-
νίου.
Ο σημερινός πόλεμος μεταξύ Έλ-
λάδος και Τουρκίας δεν εινε ποσώ-
νός πόλεμος. Εινε ο ίδιος παλαιός,
αγών, όπως έφάνη λήξας με την
πίτσιν της Κωνσταντινουπόλεως το
168 ετών. Δέν έληξεν όμως τότε. Ο
Έλληνας ήσαν ελευθέρου λαός επί-
2,500 έτη πρότερον. Εινε άδύνατον
να παστευθ ήι θα υπέκυπτον εύ-
πειθός εις δουλείαν κατόνιν ελευθέ-
ρου βίου εκίκοσι πάντα αιώνας.

Τὸ Ἑλληνικὸν ὄνειρον.
Ἀντικρούων περαιτέρω ὁ Βασιλεὺς
πάντα χαρακτηρισμὸν ὡς «κατακτη-

* *

Ἀφθονία—πορτεία ἐλόκληρα συνεχ
ήμερῶν—ἐχρηματικῶν ὀδικῶν διαστο
ρέντος καθ' ὅλους τοὺς τομεῖς τ
μετώπου, ἐχρησιμοποίηθ' ἐν πᾶ
σπουδῇ. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ἐπὶ τῇ
κτῆς γραμμῇ ἐχρησώσεω, ἐπιτοπ
ἐλεγχθέντος ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐπιτελ
χῶν τῶν Μεραρχίων, μετὰ τῶν
χηγῶν πυροβολικῶν καὶ μηχανικῶν
αὐτῶν, ἐνηργήθη βαθεῖα χαράκι
τῶν ἐδάφους ἢ ὅπλα ἐκαλύφθη ὁ
πικνὸν καὶ ἰσχυρὸν δικτύον συρμα
πλευατῶν καὶ πασσάλων.

Ἡ δ' οὐρώσις καθυστερήσασα ἐ-
τετραήμερον, λόγῳ τῆς ἀπαρχο-
σεως τοῦ στρατοῦ μετὰ τὴν τελευ-
ταίαν μάχην τοῦ Ἀφιδὸν Καραχί-
σαρ, ἐπ' αὐτῆς ἐκινετο εὐθὺς ἁμέως, ὁ-
βλῶν ἡγήσει τὴν ἐκτάσις, ὥστε δύναται
να λεχθῇ ὅτι αὕτη εὐρίσκεται νῦν
τῇ τελειοσούσῃ.

Αἱ κύρια οὐσιώδεις γραμμαὶ, πε-
ριηθησάναι εἰς τὴν ἐπιποσειν, π-
κινούσιν ἤδη, μολοντὶ δ' ἡ δύναμις
να θεωρηθῇ ἐπαρκεῖς. Ὡς
μέτωπον τῆς Ἑλληνικῆς Στρατιάς,
χυρὸν καὶ ἀδιάρρηκτον, λόγῳ τ-
ἀρίστου ἡθικοῦ τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς
κατόστη τώρα καὶ τεχνικῶς ἀπρό-
βλητον ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις π-
σέρεται οὕτω εἰς ἐντελὴ ἀδυναμί-
διαρρήξεως αὐτοῦ, ὅσῳ καὶ ὁπὸ μ-
κροτέρων δυνάμεων καλυπτομένου.

Παραλλήλως θλῶς, συντελεῖται ἐν
εἰδικῇ συνεργίᾳ, ἡ ὀργάνωσις τῆς
χειμερινῆς συστολῆς.

Τὸ Στρατηγεῖον, ἐγκαίσιπτόν ἐπ-

ἡδὴ, ἐπετεύχθη τὴν νοτίαν τῶν κέν
τρων τούτων ἀποστολὴν στρατῶν, οἵ
τως ὥστε ἐπετεύχθη καὶ ἡ πλήρη
κάλυψις τῶν πρὸς τὴν Ἱταλίαν
ζώνων συνόρων μας. Καὶ ἡ ὑπ' ἐ
μὴν κατεχομένη Μικρασιατικὴ χώρα
περιβάλλεται πανταχόθεν ἀπὸ πλη
ρῶς ἐπικυρώσεως.

Μολονόντι παρήλας διάστημα πλεον
 αὐτὸν καὶ μνησὸν, ἀπ' ἧς ὁ στρατὸς ἰ-
 μὸν ἀποχωρήσας τοὺς Σαγγαρίον κα-
 τέστρεψε τὴν σιδηροδρομικὴν γραμ-
 μὴν Ἰγκύρας, οὐδεμίαν μέχρι τοῦ
 ἐσημειώθη ἐργασία πρὸς ἐπισκευήν
 αὐτῆς ἐκ μερὸς τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ
 ἐνθ' αὐτοῦ ἀποδεικνύει πόσον τεχνι-
 κῶς ἄρτιον, ὑπῆρξε τὸ ἐργον τῇ
 καταστροφῇ, πιστοποιεῖ ἀπ' ἐτέρο-
 ῦ διὰ τὴν ἐχθρὸν ἀπαγορεύεται ἐν
 τελὸς ἡ ἀπὸ τῆς κατεψυγμένης ἐκε-
 ῖν νῆς ἀνάληψις ἐπιχειρήσεως. Σημε-
 νώτερον ἐξ ἄλλου διὰ τὴν πρὸς ἐ-
 γγιστὸν κατεψυγμένον καθίσταται ὁ
 τελὸς ἀμφιβόλον ἐὰν δὲ εἶνε δυνα-
 τὴ ἑναρξίς ἐπισκευῆς διαρκούντο
 αὐτοῖς.

Ὁ στρατὸς ἀναλαβὼν ἐκ τῶν κά-
 πων καὶ τῶν στερίσματος τῆς πρὸς τὸν
 Σαγγάριον ἐκστρατείας, εὐρίσκειται
 τώρα με ἀκραιὸν τὸ ἡθικὸν του κα-
 ὑπέρχον φρόνημα. Καὶ εἰς θλασ-
 τὸς καταπολεμήσας, σήμερον διαβί-
 πει κανεὶς τὴν στερεάν θέλησιν τῆς
 ἔθνικῆς ψυχῆς ὅπως κρατήσῃ τὴν
 γραμμὴν, εἰς τὴν ὅσολαν ἐλάττω, δι-
 ὅσον—δουσηθήσας—χρόνον ἀπαιτήσῃ
 ἡ ἱστρίτις.

* * *

ΣΤΗΛΗ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Και έφ' ουτω τερματίζεται το έργο της διευκρίνσεως της γραμμής παραλλήλως συνετελείται και η πλήρης διευκρίνσις της Μικρασιατικής χώρας την όποιαν κατέχει ο έλληνας στρατός. Είς όλας τας περιφέρειας διευκρίνισαν οι τοπικοί διοικητές όν το προσωπικόν συμπληρούται όλον άν αποτελλόμενον έντεθεν υπό του κ. Στεργιάδου.

Όθεν δύναται να λεχθή ότι η 'Ελλάς διόργανωσε την χειμερινήν της εν Μ. Ασία περίερον κατά τρόπον όστις καθιστά έδραν από πάσης άπόψεως.

'Αλλοιώνει τας δυσχερείας δε θά συνήγατο ο στρατός κατά τους παγετώνας των έπερχομένων μηνών, συνεπλήρωσε την άσφάλειαν έφ' όλων των πλευρών του μετώπου, έμπεδώνει την τάξιν εις το έσωτερικόν και ταυτοχρόνως εγκαθιστά μίαν οργανικήν τάξιν πραγμάτων άνακουφίζοντων την άσφαλειάν των.

Και θά ήτο δυνατόν από τοδε να βεβαιωθή ότι όπως νικήτρια υπήρξε καθ' όλον το στάδιον των πόλεμικών έπιχειρήσεων, ούτω νικήτρια θάλει άποβή—ήρχισεν ήδη άποβαίνουσα—και κατά των ύπολειπόμενων χρόνων, μεστών σαφρών δυσχερειών—δυσχερειών ούχι μικροτέρων έκείνων καθ' όν μέχρι τοδε άντεπεξήλθεν.—

ΑΠΟ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

ΚΑΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΑΙ 'Αμερικανικά εφημερίδες άναγράφουν το έξης πρωτοφανές έπεισόδιον από έ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ λαβε χώραν ΜΙΑ ΦΟΡΑ... εις το Σικάγον:

«Ο διευθυντής της άστυνομίας της πόλεως Ριβερνταϊλ Φράνκ Σίνκιν συνηλθέτω από τους—καθ' ήν ώραν προσεσθαι να ληισύνη πέντε άτομα εν τω ύποθαλάμω του Φράνκ Κρέα. Ο συληφθείς εχεν ήδη φανερήν γδοήκοντα δολάρια εν τών θυμάτων του, ήπειθα δέ να φρονεούη πάντως τους εν τω ύποθαλάμω όταν κατέφθασαν άστυνομικοί τινες εκ Σικάγου και τον συνέλαβον.

'Αναγκάσμενος βραδύτερον ο πρωτόντος ούτος άστυνομικός, κατέθεσεν ότι έχοντο εν τω χροίματι, και διά τοτο έθεώρησε κοινόν να ληισύνη έκείνους ούς ύπετίθετο ότι έφρονον.

Ειρησθαι εν παράδω δι ο συληφθείς είχε χρηματισμ ήπ δώδεκα έτη διευθυντής της άστυνομίας Ριβερνταϊλ.

Η σύζυγος του κ. Πέτρον Ούέμπερ εκ Σικάγου, γράφουν τα τελευταία 'Αμερικανικά φύλ ΔΙΑ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ λαβήγαγε τουτον ζήτησας και λαβούσα ήδη διαζύγιον διότι ο σύζυγος της 'ήσπαζε' την ερωμένην του δια του τηλεφώνου.

Ός κατέθεσεν εν τω δικαστηρί ή κ. Ούέμπερ, διά να πεισθή περί της άπιστίας του συζύγου της, άνεκάλυψε πρώτον το όνομα και τον αριθμόν του τηλεφώνου της έρωμένης του, κατόπιν έκάλει ταύτην εις το τηλεφώνον του συζύγου της και τη άπέστειλε σωφραν φίλιον μέσω του τηλεφώνου, 'τίνα έκείνη έδεδή, άποστείλασα εκ περιτροπής άφθονίαν τοιούτων προς τον ύποτιθέμενον κ. Ούέμπερ!

ΑΙ 'Ιταλικά εφημερίδες γράφουν ότι κίπκιος 'Αντώνιος Φιορέλλο, έτα κελών εις την ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ πατρ. του Τούτσα, κατόπιν πολυετούς πορνείας εις τας 'Ηνωμένας Πολιτείας, εύρε την σύζυγόν του να τον περιμένει με τρία παιδιά, διά τα όποια οδδόλας ήτο αυτός ύπεύθυνος. Ο Φιορέλλο φαίνεται ότι έπείσθη από την 'Αμερικανήν όχι μόνον με πολλά δολάρια, αλλά και με νέας ιδέας. 'Αντι να έκδικηθή, πήρε το πρώτο βαπόρι ήσυχώτατα και έπείσθη εις την 'Αμερικανήν.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΑΝΔΡΕΑ Ι. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ

ΕΝΔΕΥΚΩΣΙΑ

(Στοιχ. Φανερώνεται παραπλήρως του πρώην 'Βοτανόριον' Ατταλάν).

Έν τω Φαρμακείω τούτῳ έκτελείται πάσα ιατρική συνταγή (και εν ώρα νυκτός) μετά προσοχής, έπιμελείας και εδουνηθείας εις τιμάς λογικάς.

Όλα τα φαρμακευτικά είδη, Specialite κ.λπ. πωλούνται εις τιμάς πολύ χαμηλάς.

ΣΗΜ.—Συνταγαι απόρων άσθενών έκτελούνται με φανερήν άντιποιον. (3—3).

Το ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ "Κ. ΦΥΛΑΚΟΣ"

ΜΑΞΙΜ ΓΚΟΡΚΙ

Η ΜΑΝΝΑ ΤΟΥ ΠΡΟΔΟΤΗ

(Από τα 'Ιταλικά Διηγήματα).

Από πολλές βδομάδες, ή πόλη ήταν πρικυλωμένη από ένα πυκνό δίκτυ άνδροφορεμένων έχθρών. Τη νύχτα, άνδρες φωτιές, και εις τα πυκνά σκοτάδια οι φλόγες έκνοταζαν τα τείχη της, σαν άπειρα κόκκινα και κακοποιά μάτια. Και οι κάτοικοι αυτές λαμψέες έφταναν εις το γού των πολλών κομμένων μαθρες σκέψεις.

Από πάνω απ' τα ψηλά τείχη, ήμπαρσας κατείχε να ήδη την άλυσον των έχθρων που δοκίμασε περισσότερον κατά ήμερα και εις μεγάλες οικίες των που κινούντο τριγύρω από τις φωτιές. 'Ακούγονταν οι χροματισμοί των χορηταμένων αλόγων άνακατωμένων με τη κλαγγή των δαλων, με τα ζωηρά γέλια και τα εδύμα τραγουδία των σκαρτωτών και τίποτε δεν φαινόταν άγριώτερο από τη χυρά του στρατού αούτο, που ήταν βέβαιος για τη νίκη του.

Όλες οι πηγές που έδιναν νερό στην πόλη, είχαν γεμίσει από πόματα που έφριζε ο αέρας ο έχθρος. 'Εβαλαν φωτιά στ' άμπελια, έσταλινάτησαν τα χωράφια, δεν άφηναν τίποτε στους κήπους.

Από τα παράθυρα των σπιτιών έβγαιναν οι στεναγμοί των πληγωμένων, οι φωνές των παραμυλητών, οι δεισιμασίες των γυναικών και οι λυγμοί των παιδιών.

Έμιλούσαν χαμηλά, σαν κουρασμένοι έκωπον άπότομα την κουβέντα ο ένας εις τον άλλον, και έβγαναν τ' αδει προσφυλικάτα ν' ακούσουν μήπως ο έχθρος έπιχειρούσεν έφοδο.

Το βράδυ μάλιστα ή ζωή γινόταν πιο άνυπόφορη. Τότε, μέσα εις τη σιωπή, οι θρήνοι άκούονταν περισσότερο και αίσθαναν στυγριές οικίες που σκέπαζαν από τα βλέμματα το έχθρικό στρατόπεδο, άνέβαιναν από τις σχισμές των μακρινών βουνών προς τα μισοκατασβεσμένα τείχη, και το φεγγάρι έβγινεν επάνω από τις οικίες δαντελές των βουνών, ήμοιο με άσπια ζουλιανισμένη από κτυπήματα των βαρειών σπαθιών.

Εις τα σπείτα, έφροβόνταν ν' άνάψουν φως πυκνά σκοτάδια έλλημυρίζαν τους δρόμους, και μέσα σ' αυτό τον ήδη, μια γυναίκα τυλιγμένη όλόκληρη σ' ένα μαύρο μανδύα, έβηλιντροβαν άδύρεια, σαν ψάρι εις το βάθος του ποταμού.

Καθώς την έβλεπαν οι άνθρωποι έρωτοδοσαν άνεμετάξυ των:

—Αδελή είναι;

—Ναί!

Και έκρόβονταν εις τις γωνίες, ή μάλλον χαμηλώνοντας το κεφάλι έπαινονσαν γλώσσα και χωρίς να ποδν λήξη. Οι περιπολάρχαι της νύχτας της έφώναζαν με άσπρη φωνή:

—Πάτε στους δρόμους, Μόννα Μαριάννα! Πρόσεξε, μπορεί να σε σκοτώσουν, και κανείς δε θά γυρίσει το φονιά σου.....

Έκείνη, όλόκληρη έπεριμέναν, αλλά ή περιπολία άπομακρυνόταν, είτε γιατί δεν έκοιμόσασ να βάλει χέρι επάνω της, είτε γιατί δεν καταδεχόταν να τό κόμη. Σιωπηλή και μοναχή, έτακλουδοσεν τότε το δρόμο της, χωρίς να έξρη κανείς για πό, και έπερνοσε δρόμο προς δρόμο, άσωνα και μαύρη, ήμοια με την ένοσφρηση των δυστυχών της πόλεως τριγύρω της πένθιμοι έρηνώδες τόνοι έσέφνονταν και την έκυνηγοσαν στεναγμοί, κλάψες, δεισιμασίες, θόρυβος άγρων και άπελπισμέναν φωνών των στρατιωτών, που είχαν χάσει την έλπίδα της νίκης.

Πολίτες και μάννα, βουλόγγονταν το παιδί της και την παρτίδα. 'Επαι κεφαλής έκείνων που κατέστρεφαν την πόλη βρισκόνταν το δικό της το παιδί, ένα όμορφο παλληκάρι άδυσώπητο το και εύθυμο' σγεδόν άκόμα τον έλαπε με ύπερφάνεια, ώσαν ένα πολύτιμο δώρο που έκαμεν αυτή στην πατρίδα, ώσαν μίαν εύεργητική δύναμη, που γεννήθηκεν απ' αυτή διά να βοηθήσει τους κατοίκους της χώρας, της φωλιάς όπου αυτή ή ίδια έγεννήθηκεν, όπου τον έφερεν εις τον κόσμο και τον άναθρεψε. 'Αναρίθμητοι άκατάλητοι θεομοί έκωναν την καρδιά της με τις άρχαίες πέτρες, με τις όποιες οι πρόγονοί της είχαν κείσει τα σπείτα και σηκώσει τα τείχη της πόλης, με τη γη όπου άναπαύονταν τα κόκαλα των μελών της πατρίδας της, με τα παραμύθια, με τα τραγουδία και τις έλπίδες του γένους της. 'Η καρδιά αυτή αϊμάτωσε που έχασε την ύπαρξη, όπου εις ήτο ή πιο συγγενική, και ήμω; ή Μαριάννα δεν ήξευρε να ελαί πιο αίσθημα γι' αυτήν ήταν δυνατότερο; ο μόνος της μάννας ή ή άγάπη της πατρίδας.

θρος για σε όπως ειπε για τον καθένα μας.....

—Είμαι μάννα του τον άγαπώ και θεωρώ τον έαυτό μου συνένοχο της προδοσίας του.

Τότε έκαμαν συμβούλιο διά να σκοτώσουν τι θά την έκαναν, και έβγαιλαν αυτή την άπόφαση:

—Γυναίκα! ή τιμή μας άπαγορεύει να σε θανατώσμε. Έξορμε ότι δεν ήμπορούσες ού να άπαγορεύσεις εις το παιδί σου το άπαίσιον έγκλημα που έκαμε. Και καταλαβαίνουμε πόσο θά ύποφύξες. 'Αλλά δε χροιάσαι στην πόλη, ούτε για σκλάβο! το παιδί σου 'άγο φροντίζει για σε. Πιστεύουμε ότι σ' έλησμώνσες, και αυτό θά ειπε ή τιμωρία σου, εάν βρισκόσες ότι άξείς τέτοιαν. Αυτό μίς φαίνεται χειρότερο από το θάνατο.

—Ναι ειπεν έκείνη, ειπε χειρότερο από το θάνατο!

Της άνοιξαν την πύλη, και έβγηνεν από την πόλη. Για πολύ διάστημα ψηλά από τα τείχη οι συμπολίται την έβλεπαν να βαδίζει επάνω στη γη που γεννήθηκεν και που ποτίστηκεν από το αίμα που χύθηκεν εξ αιτίας του παιδιού της.

(Έπειτα το τέλος.)

Η μάννα του προδοτή έρώτησε:

—Είπε άντρας σου;

—Όχι.

—'Αδελφός σου;

—Παιδί μου. 'Ο άντρας μου σκοτώθηκε έδώ και δέκα τρείς μέρες και αιδός έδώ σήμερα.

Και καθώς σηκωνόταν ή μνητέρα του σκοτωμένου, έκρόσθησε ύκομονετικά:

—'Η Παναγία τά βλέπει όλα, κα έξρει όλα ως ειπε δοξαμένη!

—Πατή! έρώτησεν ή πρώτη! 'Η άλλη της άποκρίθηκε.

—Τώρα που άπένθανε τίμια, πολέμωσες για την πατρίδα του, μπορώ να είπω ότι ειχε γεννηθεί εις την καρδιά μου κάποια δειλία' ήταν άπερίσκεπτος, άγαποσος πολύ την εύθυμη ζωή, τόσον που έφορούσμεν μήπως ήθελε παρασυρθή και προδοσώ τη χώρα, όπως το έκαμε ο γιός της Μαριάννας, ο έχθρος του Θεού και των άνθρώπων, ο άρχηγός των έχθρών μας. 'Α! ως ειπε καταραμένος! Καταραμένη και ή μάννα που τον έγένενα.

Κρόβοντας το πρόσωπο ή Μαριάννα έφυγε, το άλλο πρωί, έπήγε εις τους ύπερασπιστάς της πόλης και τους ειπε:

—Σκοτώστε με, το παιδί μου έγεννησεν έχθρος σας, ή πόλη μου να φύγει απ' αυτή την άσπρη για να σώσεν κοντά σ' αυτόν.

—Είσαι άνδρώμιον πλάσμα, και ή πατρίδα σου πρέπει να σου ειπε άγαπητή—το παιδί σου ειπε ένας έχθρος.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Έπειδή μόνον 15 μέτοχοι προσήλθον εις την Γενικήν Συνέλευσιν κατά την 14/30 'Οκτωβρίου 1921, και έπειδή πρβκειμένου περί τροποποιήσεως του Καταστατικού έκρήθη έκτακτον να παρίστανται περισσότεροι μέτοχοι,

Διά ταύτα άνεβλήθη αυτή και καλούνται οι μέτοχοι εκ νέου εις έκτακτον Γενικήν Συνέλευσιν εν τοις γραφείοις της Τραπεζής Κύπρου κατά την 31/13 Νοεμβρίου 1921, ήμέραν Κυριακήν κατ' έξω.

Κατά το άρθρον 28 του Καταστατικού ο κομιστής άνωθεν του τλου δέον να καταθέσει τούτον εις τήν Τραπεζήν της Τραπεζής δύο καθάρως ήμέρας πρό της συνελεύσεως, εάν θέλη να λάβη μέρος εις αυτήν.

Κατά το άρθρον 48 του Καταστατικού έσοδώντε προσάλλουν άποτε λου άπαρτίαν.

Θέματα: Τροποποιήσεως του Καταστατικού.

Έν Λευκωσία τη 19/1 Νοεμ. 1921.

Ο Διευθυντής

I. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

SUN

INSURANCE OFFICE

LONDON

ESTABLISHED 1710

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ασφαλίζει εν Κύπρω σχεδόν πάν είδος ιδιοκτησίας εις τας τρεχούσας τιμάς των ασφαλίστρων.

Οι κατά τύπον Πρόκτορες διευθετοθαί τας άπαιτήσεις των ασφαλισμένων μετά ταχύτητας και άκριβοδικίας μεταχειρισθείς.

Κεφάλαιον καί άλλα ποσά πληρωθέντα

Σύνολον κεφάλαιον

Οι θέλοντες να ασφαλισωσιν την κινητήν ή άνιήτην περιουσίαν των ή ν' άνανεώσωσι τας ασφαλείας των παρακαλούνται ν' άποσταθώσιν εις το έν άδρανι Γραφείον μου ή εις τόν έν Λευκωσία άντιπρόσωπόν μου κ. Σ. Κ. Χαββίδη.

Πρόκτωρ εν Κύπρω

K. S. KRAMBHS

Nº 63

ΤΕΙΑ ΚΕΥΛΑΝΗΣ

Από τα γνωστά έκτάκτου ποιότητος Τσάγια Κεϋλάνης

μάρκας Νο. 63 έλάβωμεν και έφέτος εις βακέττα διαφόρων μεγεθών και της όκας.

(13-5) Ν. Σ. ΑΥΜΠΟΥΡΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΧΡ. ΤΣΙΓΑΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΥΙΩΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΜΟΡΦΟΥ

Έλάβωμεν διά του τελευταίου συμβατικού φέζες φρέσκιες Morton.

Έντος 5 ήμερών περίπου θά έχωμεν εις το Κατάστημά μας την δευτέραν παραγγελίαν Γερμανικών Μπύρων, μάρκας Λέντος, τας όποιες θά πωλήσωμεν εις πολύ χαμηλότερας τιμάς των της πρώτης παραγγελίας.

Διά την ποιότητα περικυτεύει κάθε σύστημα διότι κατέστη ήδη γνωστή.

Χρ. Τσιγαριδής και Υιοί.

Λευκωσία—Μόρφου. (39—32)

Καθώς την έβλεπαν οι άνθρωποι έρωτοδοσαν άνεμετάξυ των:

—Αδελή είναι;

—Ναί!

Και έκρόβονταν εις τις γωνίες, ή μάλλον χαμηλώνοντας το κεφάλι έπαινονσαν γλώσσα και χωρίς να ποδν λήξη. Οι περιπολάρχαι της νύχτας της έφώναζαν με άσπρη φωνή:

—Πάτε στους δρόμους, Μόννα Μαριάννα! Πρόσεξε, μπορεί να σε σκοτώσουν, και κανείς δε θά γυρίσει το φονιά σου.....

Έκείνη, όλόκληρη έπεριμέναν, αλλά ή περιπολία άπομακρυνόταν, είτε γιατί δεν έκοιμόσασ να βάλει χέρι επάνω της, είτε γιατί δεν καταδεχόταν να τό κόμη. Σιωπηλή και μοναχή, έτακλουδοσεν τότε το δρόμο της, χωρίς να έξρη κανείς για πό, και έπερνοσε δρόμο προς δρόμο, άσωνα και μαύρη, ήμοια με την ένοσφρηση των δυστυχών της πόλεως τριγύρω της πένθιμοι έρηνώδες τόνοι έσέφνονταν και την έκυνηγοσαν στεναγμοί, κλάψες, δεισιμασίες, θόρυβος άγρων και άπελπισμέναν φωνών των στρατιωτών, που είχαν χάσει την έλπίδα της νίκης.

Πολίτες και μάννα, βουλόγγονταν το παιδί της και την παρτίδα. 'Επαι κεφαλής έκείνων που κατέστρεφαν την πόλη βρισκόνταν το δικό της το παιδί, ένα όμορφο παλληκάρι άδυσώπητο το και εύθυμο' σγεδόν άκόμα τον έλαπε με ύπερφάνεια, ώσαν ένα πολύτιμο δώρο που έκαμεν αυτή στην πατρίδα, ώσαν μίαν εύεργητική δύναμη, που γεννήθηκεν απ' αυτή διά να βοηθήσει τους κατοίκους της χώρας, της φωλιάς όπου αυτή ή ίδια έγεννήθηκεν, όπου τον έφερεν εις τον κόσμο και τον άναθρεψε. 'Αναρίθμητοι άκατάλητοι θεομοί έκωναν την καρδιά της με τις άρχαίες πέτρες, με τις όποιες οι πρόγονοί της είχαν κείσει τα σπείτα και σηκώσει τα τείχη της πόλης, με τη γη όπου άναπαύονταν τα κόκαλα των μελών της πατρίδας της, με τα παραμύθια, με τα τραγουδία και τις έλπίδες του γένους της. 'Η καρδιά αυτή αϊμάτωσε που έχασε την ύπαρξη, όπου εις ήτο ή πιο συγγενική, και ήμω; ή Μαριάννα δεν ήξευρε να ελαί πιο αίσθημα γι' αυτήν ήταν δυνατότερο; ο μόνος της μάννας ή ή άγάπη της πατρίδας.

θρος για σε όπως ειπε για τον καθένα μας.....

—Είμαι μάννα του τον άγαπώ και θεωρώ τον έαυτό μου συνένοχο της προδοσίας του.

Τότε έκαμαν συμβούλιο διά να σκοτώσουν τι θά την έκαναν, και έβγαιλαν αυτή την άπόφαση:

—Γυναίκα! ή τιμή μας άπαγορεύει να σε θανατώσμε. Έξορμε ότι δεν ήμπορούσες ού να άπαγορεύσεις εις το παιδί σου το άπαίσιον έγκλημα που έκαμε. Και καταλαβαίνουμε πόσο θά ύποφύξες. 'Αλλά δε χροιάσαι στην πόλη, ούτε για σκλάβο! το παιδί σου 'άγο φροντίζει για σε. Πιστεύουμε ότι σ' έλησμώνσες, και αυτό θά ειπε ή τιμωρία σου, εάν βρισκόσες ότι άξείς τέτοιαν. Αυτό μίς φαίνεται χειρότερο από το θάνατο.

—Ναι ειπεν έκείνη, ειπε χειρότερο από το θάνατο!

Της άνοιξαν την πύλη, και έβγηνεν από την πόλη. Για πολύ διάστημα ψηλά από τα τείχη οι συμπολίται την έβλεπαν να βαδίζει επάνω στη γη που γεννήθηκεν και που ποτίστηκεν από το αίμα που χύθηκεν εξ αιτίας του παιδιού της.

(Έπειτα το τέλος.)

Η μάννα του προδοτή έρώτησε:

—Είπε άντρας σου;

—Όχι.

—'Αδελφός σου;

—Παιδί μου. 'Ο άντρας μου σκοτώθηκε έδώ και δέκα τρείς μέρες και αιδός έδώ σήμερα.

Και καθώς σηκωνόταν ή μνητέρα του σκοτωμένου, έκρόσθησε ύκομονετικά:

—'Η Παναγία τά βλέπει όλα, κα έξρει όλα ως ειπε δοξαμένη!

—Πατή! έρώτησεν ή πρώτη! 'Η άλλη της άποκρίθηκε.

—Τώρα που άπένθανε τίμια, πολέμωσες για την πατρίδα του, μπορώ να είπω ότι ειχε γεννηθεί εις την καρδιά μου κάποια δειλία' ήταν άπερίσκεπτος, άγαποσος πολύ την εύθυμη ζωή, τόσον που έφορούσμεν μήπως ήθελε παρασυρθή και προδοσώ τη χώρα, όπως το έκαμε ο γιός της Μαριάννας, ο έχθρος του Θεού και των άνθρώπων, ο άρχηγός των έχθρών μας. 'Α! ως ειπε καταραμένος! Καταραμένη και ή μάννα που τον έγένενα.

Κρόβοντας το πρόσωπο ή Μαριάννα έφυγε, το άλλο πρωί, έπήγε εις τους ύπερασπιστάς της πόλης και τους ειπε:

—Σκοτώστε με, το παιδί μου έγεννησεν έχθρος σας, ή πόλη μου να φύγει απ' αυτή την άσπρη για να σώσεν κοντά σ' αυτόν.

—Είσαι άνδρώμιον πλάσμα, και ή πατρίδα σου πρέπει να σου ειπε άγαπητή—το παιδί σου ειπε ένας έχθρος.

θρος για σε όπως ειπε για τον καθένα μας.....

—Είμαι μάννα του τον άγαπώ και θεωρώ τον έαυτό μου συνένοχο της προδοσίας του.

Τότε έκαμαν συμβούλιο διά να σκοτώσουν τι θά την έκαναν, και έβγαιλαν αυτή την άπόφαση:

—Γυναίκα! ή τιμή μας άπαγορεύει να σε θανατώσμε. Έξορμε ότι δεν ήμπορούσες ού να άπαγορεύσεις εις το παιδί σου το άπαίσιον έγκλημα που έκαμε. Και καταλαβαίνουμε πόσο θά ύποφύξες. 'Αλλά δε χροιάσαι στην πόλη, ούτε για σκλάβο! το παιδί σου 'άγο φροντίζει για σε. Πιστεύουμε ότι σ' έλησμώνσες, και αυτό θά ειπε ή τιμωρία σου, εάν βρισκόσες ότι άξείς τέτοιαν. Αυτό μίς φαίνεται χειρότερο από το θάνατο.

—Ναι ειπεν έκείνη, ειπε χειρότερο από το θάνατο!

Της άνοιξαν την πύλη, και έβγηνεν από την πόλη. Για πολύ διάστημα ψηλά από τα τείχη οι συμπολίται την έβλεπαν να βαδίζει επάνω στη γη που γεννήθηκεν και που ποτίστηκεν από το αίμα που χύθηκεν εξ αιτίας του παιδιού της.

(Έπειτα το τέλος.)

Η μάννα του προδοτή έρώτησε:

—Είπε άντρας σου;

—Όχι.

—'Αδελφός σου;

—Παιδί μου. 'Ο άντρας μου σκοτώθηκε έδώ και δέκα τρείς μέρες και αιδός έδώ σήμερα.

Και καθώς σηκωνόταν ή μνητέρα του σκοτωμένου, έκρόσθησε ύκομονετικά:

—'Η Παναγία τά βλέπει όλα, κα έξρει όλα ως ειπε δοξαμένη!

—Πατή! έρώτησεν ή πρώτη! 'Η άλλη της άποκρίθηκε.

—Τώρα που άπένθανε τίμια, πολέμωσες για την πατρίδα του, μπορώ να είπω ότι ειχε γεννηθεί εις την καρδιά μου κάποια δειλία' ήταν άπερίσκεπτος, άγαποσος πολύ την εύθυμη ζωή, τόσον που έφορούσμεν μήπως ήθελε παρασυρθή και προδοσώ τη χώρα, όπως το έκαμε ο γιός της Μαριάννας, ο έχθρος του Θεού και των άνθρώπων, ο άρχηγός των έχθρών μας. 'Α! ως ειπε καταραμένος! Καταραμένη και ή μάννα που τον έγένενα.

Κρόβοντας το πρόσωπο ή Μαριάννα έφυγε, το άλλο πρωί, έπήγε εις τους ύπερασπιστάς της πόλης και τους ειπε:

—Σκοτώστε με, το παιδί μου έγεννησεν έχθρος σας, ή πόλη μου να φύγει απ' αυτή την άσπρη για να σώσεν κοντά σ' αυτόν.

—Είσαι άνδρώμιον πλάσμα, και ή πατρίδα σου πρέπει να σου ειπε άγαπητή—το παιδί σου ειπε ένας έχθρος.

θρος για σε όπως ειπε για τον καθένα μας.....

—Είμαι μάννα του τον άγαπώ και θεωρώ τον έαυτό μου συνένοχο της προδοσίας του.

Τότε έκαμαν συμβούλιο διά να σκοτώσουν τι θά την έκαναν, και έβγαιλαν αυτή την άπόφαση:

